

เปิดป่ากุยบุรี

พรวิภา เสือสมิง*

*งานประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

"เออ คิดถึงพี่ก็จั่ง เราไปหาแกกันใหม่จะ
ได้ไปช่วยแกเปิดทางตรวจป่าด้วย" เสียงคำถาม
ออกมาจากลำคอเสื้ออืด เฟื่องจำปี ซึ่งน่าจะกำลัง
อยู่ในอาการมึนตึบอยู่ "ได้เลยพี่" เสียงตอบมา
ชัดเจนพร้อมเพียงจากน้องๆ "อ้าว งั้น ถั่วเขียวเช็ก
ข้าวคั่ว" "ได้เลยเดี๋ยวจัดให้" นายถั่วเขียวสวน
ทันควัน "ฮัลโหล สวัสดีครับ ผมประจักษ์ครับ จะ
มากันวันไหนหละมาจริงนะ ยังนึกถึงอยู่เลยว่า
เป็นไงกันบ้าง มาเลย มาเลย น้ำกำลังสวย จะได้มา
ช่วยผมเปิดทางตรวจป่าด้วยไม่ได้เข้าไปนานแล้ว
รถที่หน่วยก็พังหมดเลย" ถ้าเนียงเสียงเหนืออัน
นุ่มนวลชวนลือหมุนจากชายวัยกลางคนชาวกุยบุรี
ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีตอบมา ..
การกำหนดวันและเวลา การเดินทางแห่งมิตร จึง
เกิดขึ้น

เย็นวันศุกร์ ..หมูนลือคืบหน้าเข้าใกล้ที่หมาย
ป่ากุยบุรีเข้ามา หากเดินทางรวดเดียวถึงเลยคงดี
โขอยู่ ไม่เหมาะแน่ที่จะเข้าถึงพื้นที่ในยามวิกาล
เช่นนั้น และชุดแรกที่ล่องหน้ามาก่อนแต่บ่ายลง
หลักปักใจรออยู่ที่หาดชะอำ เมื่อทุกความเห็นเป็น

หนึ่งเดียวแค้นบี๊พักแรมใน บรรยากาศโรแมนติก
แบบยิบเพียงแผ่วเบา ทะเล สายลม และฝูงเรา จึง
ขับขานท่วงทำนองเพลงมิตรภาพแสนอบอุ่น แล้ว
การเดินทางถึงจุดหมายไปเริ่มต้นในวันพรุ่งนี้ก็อยู่
แค่เอื้อม

แสงแรกแห่งวันฉาบฟ้าวันนี้ดูไม่สดใสสัก
ทีท่าว่าฝนจะตกมาในไม่ช้านี้ หลังจัดการธุระส่วน
ตัวพร้อมเตรียมเสบียงอาหารการกินง่ายๆ แบบ
ข้าวกล่องติดไว้สำหรับมือเที่ยงระหว่างทางกลาง
ป่าด้วยแล้ว ก็เร่งเดินมายังอุทยานแห่งชาติกุยบุรี
อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อติดต่อเข้าพื้นที่
อุทยานฯ ให้ถูกต้องตามระเบียบ ซึ่งนายถั่วเขียว
ติดต่อขออนุญาตมาก่อนแล้วล่วงหน้า เป็นการยื่น
ยังจำนวนคนและรถที่จะเข้าไปให้ถูกต้องตรงตาม
ที่ได้รับอนุญาตอีกครั้ง อีกเรื่องที่ไม่ควรข้ามผ่าน
เลยไปคือเรื่องของการช่วยจ่ายค่าธรรมเนียม
เพื่อทางอุทยานจะได้นำรายได้ส่วนนี้ไปพัฒนา
อุทยานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะช้างป่าที่ควรค่าแก่
การอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างยิ่ง

ปฐมบทแห่งการเดินทางเริ่มเปิดป่ากุยบุรี เริ่มต้นแล้ว จุดหมายลึกลงเข้าไปตามเส้นทางตรวจป่าที่รถซัดไม่ผ่านการใช้งานมานานปี รถเก่าๆ ที่พอมิใช้งานอยู่ของทางอุทยานก็พังหมดแล้ว คงรอการซ่อมแซมพอให้ใช้งานได้ถ้าจะมาลุยหนักๆ ในเส้นทางที่ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้เลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นเช่นนี้คงไม่สามารถแน่ เป็นความภูมิใจเล็กๆ ที่การเดินทางพักผ่อนแบบลุยๆ ด้วยแรงขับเคลื่อนของเครื่องยนต์ ในแบบที่ชอบของชาวออฟโรดครั้งนี้ ได้มีส่วนร่วมช่วยตรวจตราดูแลผืนป่า และกุยทางในบางช่วงที่มีไม้ใหญ่ล้มทับขวางทางไว้ ด้วยการชักลากหลบหลีกไปให้พ้นทางเพื่อความสะดวก และป้องกันการเปิดทางใหม่ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อสภาพป่า

เส้นทางในช่วงแรกเป็นทางดินขึ้นลงห้วยผ่านธารน้ำเล็กๆ ที่ยังพอมีน้ำรินไหลอยู่บ้าง (ภาพที่ 1) พ้นจากนี้มาเพียงไม่กี่กิโลเมตรจากปากทางอุปสรรคแรกเริ่มด้วยทางที่ช่องแคบๆ ปกคลุมด้วยกิ่งไม้หน้อยใหญ่ที่เลื้อยมาปิดเส้นทางเอาไว้แคंप เป็นช่องว่างรอดผ่านไปได้เท่านั้น ตลอดทั้งคันของรถโดนกิ่งไม้และหนามครูดเป็นทางยาวไปตลอด

ทาง จบทริปกลับไปเหมือนได้มาทำสีใหม่กลางป่าจากฝีมือช่างวาดธรรมชาติอย่างนั้นเลยแหละ เอะ เอะ .. อีกอย่าง ถือเป็นข้อห้าม อย่าเปิดกระจกหรือยื่นหน้าออกมานอกตัวรถเด็ดขาด เพราะหากใครเผลอเปิดกระจกออกมาดูทางแล้ว ลืมปิด รับประทานได้เลยเจ็บหน้าเพราะถูกไม้ตีด และหนามเกี่ยวแน่นอน ฮ่าๆ ร่องรอยขีดข่วนเป็นรอยลายใหม่กันทุก

ลึกลงเข้าไปพอฟันอุปสรรคขวากหนาม ก็เจอเส้นทางดินปนหินที่โค้งแคบข้ามลำห้วยแห้งขอด ภายใต้ร่มเงาป่าดิบแล้งที่สมบูรณ์ไปด้วยไม้ยืนต้นสูงใหญ่ ให้ร่มเงาบบ้างแสงแดดรอดผ่านมาเพียงรำไร (ภาพที่ 2) ช่วงนี้ทุกคนต้องลงจากรถมาช่วยกันดูราย จะไปซ้ายไปขวา ถอยหน้าถอยหลัง กันอย่างไรเหมาะสมเสียก่อนขับเคลื่อนต่อไป ในสภาพเส้นทางแบบนี้เราไม่สามารถทำเวลาได้อยู่แล้วซึ่งเป็นเรื่องปกติของการเดินทางทุกคนก็ดูจะไม่ได้ทุกข์ได้ร้อนอะไรกัน ต่างสนุกสนานที่ได้ลงจากรถมาพูดคุยกันมากกว่า เพราะทันทีที่ขึ้นนั่งประจำที่ ทุกตารางนิ้วคือความปลอดภัย ไม่มุ่มบ่ามบุกตะลุยไปด้วยความคะนอง

ภาพที่ 1. ปูและแมลงปอเข็มในป่ากุยบุรี

ภาพที่ 2. พรรณไม้ในป่ากุยบุรี

หลากหลายอุปสรรครายทางที่พานพบแล้ว เพียรพยายามแก้ปัญหาไปได้ด้วยดีในตลอดเส้นทาง ครั้งวันแรก ลึกเข้าไปตามเส้นทางพบเห็นมดช้าง ป่าได้บ่อยขึ้นโดยเฉพาะบริเวณริมห้วยต่างๆ ซึ่งก็ แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์แห่งผืนป่าที่ยัง ประโยชน์ให้สัตว์ป่าน้อยใหญ่ได้พึ่งพิง (ภาพที่ 3) เทียบกว่าเล็กน้อยจากการคาดเดาน่าจะมาถึงคลอง 6 แล้ว เท่ากับระยะทางที่เหลืออยู่ไม่ห่างจากจุดพัก แรมกลางป่าดิบบริเวณคลอง 8 คืนนี้ ..บรรยากาศ

ดี น้ำทำอุดมสมบูรณ์ มีธารน้ำใสไหลเรื่อยดูแล้ว ชื่นใจ ว่าแล้วก็พักกินมื้อกลางวันกันก่อนดีกว่า ระยะทางที่เหลือสบายๆ ไม่ต้องเร่งรีบ อิ่มแล้ว ค่อยเดินทางกันต่อในช่วงบ่าย ทั้งเที่ยวทั้งลุยกัน เป็นที่สนุกสนาน ยังไม่ทันอิมพีประกิจเดิน กลับมาบอกว่า “อีก 500 เมตร ถึงที่พักแล้วครับ” ... อึ้ง !! เป็นไปได้ เอะ เอะ แล้วรามาสีขเวลา พักกันทำไมเนี่ยะ อีกนิดเดียวเองก็ได้พักยาวแล้วนี่

ภาพที่ 3. ผีเสื้อ

พอถึงจุดพักแรม ผู้ที่นิยมสายน้ำใสไหลเย็นก็โคดดูม ลงเล่นน้ำกันเป็นที่สนุกสนานเย็นฉ่ำใจ ส่วนชุดพ่อบ้านลือหมุนก็จัดการตอกหมุดหลักปักเต็นท์ สร้างบ้านแปรงเมืองหลังโตกลางป่าดิบเสร็จรวดเร็วในพริบตา ฟายซิทผืนใหญ่จึงคลุมเต็มพื้นที่ โอ้ว.. มันช่างอลังการเหมือนจะมีงานวัดอย่างไอย่างั้นเลยว๊ย อี อี ..หันกลับมาทางชุดแม่บ้านเคลื่อนที่ ไม่น้อยหน้าเตรียมปรุงหุงอาหารกันคล่องแคล่ว ลากปากทริปนะนี้มีอาหารดีรสชาดอร่อยให้ลิ้มลอง ถือเป็น โชคดีของครอบครัวเพื่อประจำปีที่ไม่เรียกเราเข้าไปช่วยในครัว โชคช่วยแล้วนะน้ำที่ส่งไปล้างจานถึงแม้บางใบจะติดมันอยู่บ้าง แต่ตั้งใจล้างนะ เอ๊ยๆ

ตกเย็นใกล้เวลาตกบาบินกลับรวงรัง ชุดปฏิบัติการละพวงมาลัยมาสวมชุดพราง ใส่องเท้าผ้าใบ ออกจุดพักแรมเดินเข้าป่าลึกไปเผาคอยส่องสัตว์กันตามธรรมเนียมนักท่องไพร สภาพป่าที่สมบูรณ์เช่นนี้เป็นแหล่งอาหารชั้นเยี่ยมของเหล่าสัตว์ป่า และนกหลากชนิดที่ส่งเสียงร้องน่ารักไป

ทั่วผืนป่ากฤษบุรี หากโชคดีเราน่าจะมีโอกาสได้เห็นนกเงือกบินผ่านมาเป็นคู่ๆ ชุ่มจีบคอยอยู่เป็นนานนกเงือกก็ไม่บินผ่านมาเลย นอกจากเจ้านกแก๊กบินผ่านมาให้เห็นตัวหนึ่งแน่ะ ..รออยู่พักใหญ่เห็นท่าว่าไม่เจอแน่ ใกล้ค่ำแล้วด้วยตัดสินใจกลับคิดว่าเพราะต้องเดินลุยป่ากลับไปที่พักไกลพอสมควรเดี๋ยวจะมีดเสียก่อน ..พอพ้นโค้งใกล้ลำธารมองสูงขึ้นไปบนต้นไม้ใหญ่บนเขาสูง เห็นสิ่งมีชีวิตเป็นกลุ่มใหญ่สีดำหลายสิบตัวเคลื่อนไหวด้วยความรวดเร็ว เราริบบมอบตัวลงนั่งเจียบเพื่อให้เจ้าสิ่งมีชีวิตนั้นหยุดความตื่นตระหนก พอเรานิ่งแค่นั้นก็ครั้งแรกหัวใจเราพองโตว่าเป็นนกเงือกฝูงใหญ่เกาะบนกิ่งไม้ แต่ทำไมถึงไม่บินกลับกระโดดไปกิ่งโน้นกิ่งนี้ว่องไวนัก เมื่อทุกอย่างอยู่ในความสงบนั้นแหละ ต่างมุมมองมองเรามองเค้าเค้ามองเรา ถึงไม่ใช่คนเงือกแต่ก็ไม่ธรรมดา ค้างแว่น (ภาพที่ 4) ฝูงใหญ่เฉพาะถิ่นนี้ก็เชื่อว่าจะได้เห็นกันง่ายๆ กลางผืนป่าเช่นนี้

ภาพที่ 4. ค้างแว่น

เสียงหรือคหรีงเรไร้องจับขานเป็นตำนาน
เพลงป่าแผ่วพลิวกล่อมไพเราะ คลอด้วยเสียง
กีตาร์โป่งในท่วงทำนองดนตรีของคนเมืองในคำ
คินนี้หลอมรวมผสมกลมกลืนกันได้อย่างลงตัว
หากมนุษย์เลือกรับและปรับตัวเข้าหาธรรมชาติ
ตามสมควรแก่สมณะ ทุกสรรพสิ่งย่อมคงอยู่เคียง
กันไปตามครรลอง เพลินสำเนียงเรียงร้อยถ้อยกวี
กาล ทรายแสงตะวันใหม่มาเยือนจุดหมาย
ปลายทางที่ผ่านมา จะหวนคินเส้นทางเดิมๆ ให้
กลับมาเริ่มต้นใหม่อีกวาระ

ขอบคุณแทนผืนป่า ปลื้มมากกับภาพ
ประทับใจที่ไม่คุ้นตานัก คีใจที่มีโอกาสได้มาเห็น
กลุ่มนักเดินทางที่มีความรับผิดชอบต่อผืนป่า ที่นำ
ขยะถุงใหญ่กลับออกมาโดยไม่ทิ้งไว้ทำร้ายป่า
แม้แต่เพียงชิ้นเดียว ขอขอบคุณมิตรที่ร่วมทาง อย่าง
น้อยก็รับรู้ได้ว่ามิตรภาพเกิดขึ้นได้ในทุกเส้นทาง
และขอบคุณเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีทุก
ท่าน รวมถึงพี่ชายชาวกุยบุรีที่แบ่งปันมะม่วงแสน
อร่อยให้ลิ้มลอง